

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1661/2023
12.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Ивана Станковић, адвокат из ..., против туженог Метална индустрија „Алфа - плам“ АД Врање, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5402/22 од 11.01.2023. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5402/22 од 11.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 402/21 од 25.05.2022. године, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи, као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број ...-.../... од 13.11.2018. године, те да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди га на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању, способностима и радном искуству, као и за трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5402/22 од 11.01.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану одлуку, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог и обављао послове ... на основу уговора о раду од 04.04.2013. године. Решењем туженог од 13.11.2018. године тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде радне обавезе која се огледа у проневери, крађи и покушају крађе имовине друштва, без обзира на вредност, као и саучесништво, сходно члану 179. став 2. тачка 5. Закона о раду и члану 121. став 2. тачка 5. и члану 122. став 1. тачка 14. Колективног уговора туженог од 08.12.2017. године. У решењу је наведено да је запослени 27.09.2018. године у 08,08 часова извршио крађу имовине друштва без обзира на вредност на тај начин што је без налога и противправно извозио ван круга фабрике камионом туженог кутије са деловима (шарнири и тесто) које му је предао запослени ББ и тиме учинио повреду радне обавезе утврђене Колективним уговором и Законом о раду. Пре доношења решења тужиоцу је достављено упозорење од 24.10.2018. године. Према видео снимку сигурносних камера, који траје око шест минута, ВВ који се налази у простору за шамот иза паравана, ставио је у канту одређену кутију и изнео је из овог простора, где је на дневном светлу предао само кутију магационеру ББ. Види се да путем до магацина долази и тужилац, да делимично улази у магацин, односно да се налазио на вратима магацина, те да је преузима кутију од ББ, након чега наставља кретање ка камиону, носећи кутију коју ставља у камион туженог, Према изјави ВВ од 11.10.2018. године, која је сачињена пред послодавцем он је узео само једну кутијицу шарнира, десетак комада и то два - три пута, једну кесу блата, а све је то предао ББ, а ову радњу су временски вршили два - три месеца. Признаје да је погрешно и да неће више понављати ову радњу. Према писаној изјави ББ, од истог датума, ВВ износио је делове из монтаже – шарнире и тесто, које делове је ван капије износио преко брзе поште „...“ - ... ГГ и исте је продавао на Служба безбедности на раду сачинила је извештај о праћењу сумњиве радње 22.10.2018. године, везано за догађај од 27.09.2018. године. Хронолошки је описан овај догађај, те је наведено да је у 07,36 часова ВВ изнео кутију у просторију за припрему блата (шамотара) коју је ставио у пластичну канту и на сумњив начин изнео до излазних врата, извадио кутију и предао ББ, а празну канту вратио назад. Он је преузео кутију и однео до магацина шипкастог материјала где је на улазним вратима очекивао ... АА, овде тужиоца, који је убрзо наишао и преузео кутију у 08,08 часова. Кутију је након тога извезао камионом из фабричког круга туженог.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је тужилац учинио повреду радне обавезе из члана 121. став 2. тачка 5. и члана 122. став 1. тачка 14. Колективног уговора туженог која предвиђа да се запосленом може отказати уговор о раду уколико изврши проневеру, крађу, покушај крађе имовине друштва без обзира на вредност, као и саучесништво у истом, односно ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду, које су му оспореним решењем стављене на терет. Наиме, начин изношења кутије, у којој се налази имовина туженог и понашање тужиоца, ВВ и ББ указује да је тужилац критичном приликом учествовао у изношењу имовине туженог из фабричког круга, те да због наведене учињене повреде радне обавезе постоји законски основ за отказ уговора о раду. Тужени је достављањем писменог упозорења тужиоцу испоштовао процедуру прописану чланом 180 Закона о раду.

По оцени Врховног суда, одлуке нижестепених судова засноване су на правилној примени материјалног права.

Оспореним решењем туженог тужиоцу запосленом на радном месту ... у Служби логистике отказан је уговор о раду због повреде радне обавезе из члана 121. став 2. тачка 5. и члана 122. став 1. тачка 14. Колективног уговора код послодавца од 08.12.2017. године и члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду које се огледа у проневери, крађи и покушају крађе имовине друштва, без обзира на вредности, као и саучесништво због тога што је 27.09.2018. године, у 08,08 часова извршио крађу имовине друштва, без обзира на вредност, на тај начин што је без налога и противправно извозио ван круга фабрике камионом кутије са деловима (шарнири и тесто), које му је предао запослени ББ и тиме учинио повреду радне обавезе утврђене Колективним уговором послодавца и Законом о раду.

Према члану 179. став 2. тачка 5. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...113/17), послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Чланом 121. став 2. тачка 5. Колективног уговора туженог од 08.12.2017. године прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то: ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду, а чланом 122. став 1. тачка 14. да су повреде радних обавеза због којих запосленом може престати радни однос сагласно члану 121. став 2. тачка 5: проневера, крађа, покушај крађе имовине друштва од стране запосленог, без обзира на вредност, као и саучесништво.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужилац извршио наведену радњу повреде радне обавезе која му је оспореним решењем стављена на терет, као и да је одговоран за њено извршење. Стога су правилно нижестепени судови закључили да је тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе предвиђене чланом 121. став 2. тачка 5. и члана 122. став 1. тачка 14. Колективног уговора, која је тужиоцу стављена на терет оспореним решењем, чиме је образован отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду. Поступак отказа уговора о раду спроведен је у складу са законом, а тужиоцу је омогућено право на одбрану достављањем писменог упозорења сагласно члану 180. став 1. закона.

Код изложеног, тужиоцу је законито отказан уговор о раду, па нису испуњени ни услови за враћање на рад из члана 191. став 1. Закона о раду.

Код наведеног неосновани су ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права.

Тужилац наводи да је поступак пред Основним јавним тужилаштвом у Браћу Кт 755/18 окончан одбацивањем кривичне пријаве и да је првостепени суд морао да води рачуна да ли је у повредама радне обавезе било елемената кривичног дела у ревизији понавља наводе истицане у жалби против првостепене пресуде који су

- 4 -

правилно оцењени као неосновани у образложењу побијане пресуде, из разлога које прихвата и Врховни суд.

Из напред наведених разлога, с обзиром да се осталим наводима ревизије оспорава оцена изведених доказа, а тиме и утврђено чињенично стање, што не може бити ревизијски разлог према одредби члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**